ՇԱՐԼ ԱԶՆԱՒՈՒՐ
Ի ՆՊԱՍՏ ՍԱՄՈՒԷԼ ՄՈՒՐԱՏԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆԻ

14 ՆՈՅԵՄԲԵՐ 1972

Սամուէլ Մուրատեան Վարժարանի նոր շէնքին կառուցման լուրը հասեր էր հանրածանօթ Շարլ Ազնաւուրին։ Ան սրտով միշտ եղած է հայ եւ Հայուն մօտիկ։

Վարժարանի Տեսչութեան Հայրերու խնդրանքին վրայ, ինքն ալ փափաքեցաւ իր մասնակցութիւնը բերել սիրով ի նպաստ Վարժարանին։ Սակայն, նման վրտէթներուն, որոնց օրերն ու ժամերը բռնուած են աշխարհի բեմերուն վրայ, ամէնէն դժուարինը տրամադրելի ազատ օր մը գտնելն է։

Զմոռնանք, սակայն, որ Ազնաւուրին փեսան՝ Տիրան Ժորժ Կառվարենց, Մուրատեան Վարժարանի նախկին աշակերտ, է նաեւ օժտուած իր անբաժան աշխատակիցը։ Աւելի դիւրին է խօսիլ դէմ դիմաց Կառվարենցին հետ, որ ոչ միայն կ'աշխատակցի Շարլին, այլ յաճախ միասին կը ճամբորդէ։ Եւ ինչպէս ինք կ'ըսէր, այդ միջոցին լաւագոյն ատենն է խօսելու նման բաներու վրայ եւ յարմարցնելու։ Երկար չտեւեց սպասումը, երբ օր մը, Կառվարենց աւետեց Ցանձնախումբին առջեւ, թէ Շարլ պատրաստ է 14 Նոյեմբերին երեկոյթ մը տալ Օլէմփիայի մէջ։

Հազիւ քանի մը օր անցած էր, Փարիզի եւ առ հասարակ Ֆրանսայի պատերուն ու մեծ խանութներու վրայ մեծատառ գիրերով կը կարդացուէր.

ՇԱՐԼ ԱԶՆԱՒՈՒՐ ՕԼԷՄՓԻԱ

ի նպաստ Սամուէլ Մուրատեան Վարժարանի

14 Նոյեմբեր 1972

Հայութիւնը պահ մը ցնցուեցաւ ու չհաւատաց թէ Ազնաւուր մեր մէջ պիտի ըլլար այդ օր։ Տոմսերը ծախուեցան փութով, չնայած որ գիները սովորականէն շատ աւելի բարձր էին։ Բայց երեկոյթ տուողը աշխարհահռչակ հայ վրտէթ մըն էր։

Ազնաւուր ցոյց տալու համար իր հարազատ զգացումը Հայերուն եւ Վարժարանին հանդէպ, քանի մը օր առաջ եկաւ վարժարան իր խումբով ու լուսանկարիչով. մտաւ աշակերտներուն մէջ, այցելեց իրենց ուսումնարանը, խօսեցաւ ու լուսանկարուեցաւ միասին։ Ազնաւուր մեզմէ մէկն էր։

14 Նոյեմբերի երեկոյեան, որոշուած ժամէն առաջ, Օլէմփիայի սրահը լեցուած էր, 2000 հոգի։ Ժամը 20·30ին բացուեցաւ վարագոյրը, ու շուրջ 45 վայրկեան նախ սպանիական նուագախումբը երեւցաւ իր ազգային եւ ինքնատիպ երգերով ու պարերով։ Որքան որ շատ հաճելի էր, սակայն ներկաներու միտքը բռնուած էր ուրիշ բանով. անհամբեր կը սպասէին իրենց Շարլին։ Ժամը 22ին վարագոյրը կրկին բացուեցաւ. բեմ եկաւ Օլէմփիայի տնօրէնը՝ Պրունոյ Գոգաթրիքս եւ ըսաւ. «Սովորութիւն չունիմ բեմի վրայէն խօսելու, այսօր սակայն պէտք է խօսիմ։ Ազնաւուր կը սկսի իր երեկոյթներուն շարքը. երեք շաբաթ Օլէմփիա է, այսինքն իր տան մէջն է։ Այսօրուան երեկոյթը յատուկ բնոյթ մը ունի։ Քանի մը օր առաջ Շարլ հարցուց ինծի. Կը ճանչնա՞ք Մուրատեան Վարժարանը։ Լսած եմ շատ անգամներ, ըսի։ Կ'ուզեմ շարունակեց, երեկոյթ մը տալ ի նպաստ Վարժարանին. կը յաջողի՞մ։ Ինչո՞ւ պիտի չյաջողիս, պատասխանեցի։ Վարժարանը փոքր կու գայ, պիտի մեծցընեն, շարունակեց Շարլ, դրամի պէտք ունին. 150 աշակերտներ պիտի ունենան։ Եւ ինչո՞ւ չունենան 3000 աշակերտներ, պատասխանեցի։ Ահա այսօրուան երեկոյթին նպատակը։ Այսօր, Ազնաւուրեան, այսինքն Ազնաւուր, այդ նպատակին համար, ձեր առջեւ կը դնէ իր տաղանդը եւ իր սիրտը»։